

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenként keddén, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Öt napos hirdetés: 5 kr.
 Hosszabb terjedelmű, mint az előző több napos hirdetés, alra szerinti a legolcsóbb árárt.
 Bélyegdíj: minden betűtartás külön 30 kr.
 Nyilatkozat: az megjelenés költsége minden betű sorra 15 kr.
 Név- vagy barmmentlenül beküldött kéziratok nem vétettek tekintetbe. — Ugyanint a kéziratok nem adnak vissza.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve
 Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5 ft. Egy évre 10 ft.
 Előfizetési pénzt minden külsőben: KÁROLYY VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
 Előfizethető helyben:
 TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLYY könyvkereskedésében a szerkesztőségbe küldendők a postahivatalok útján.

idég földjére feküdt egy haltak meg egymás mellett. — A szerencsétlenek felboncoltatván, az ébenhalás orvostálatra lett. A vizsgálati fogságban a legkisebb megindulás látható, s önmagára szegény-bazsa fel. Amde az elhúzott és felette tanuvalomások, a szándékos gyilkosság tanuskodnak.
 Pár a francia állam ellen. A császárné a francia állam ellen pert: nevezetesen visszakövetelte mint másként a kínai muzeumot, a pierre-kastélyban őrizett fegyvergyűjteményt és festményt. A polgári főtörvényszék a muzeumot, mint nemzeti diadaljelvényjelményét és a nagybecsű fegyvergyűjteményét az állam birtokainak nyilvánította, s a tárgyakat egy részét odaítélte az exsász. A tetemes perköltségek egy harzad állam, két harmadát pedig a Napóliád fogja fizetni.

A közbiztonság Párisban. Nem áll valami jó lábon a közbiztonság egy éjjeli rablótámadás fordult már napokban szintén kettő, egyik Saint-an. A megtámadott azonnal átadta er-melyben mindössze 150 volt. A rablótámadás Párisból Charenton felé ut egy Párisból érkezett férfi, kinek jó pénz volt, utóköz agyon és fosztottak ki. De Madrid 27-ik sz. házában kedden egy iródt török föl és az ott talált ind elvitték. A párisi közbiztonság egyik elnökölöz intézett leveletben ajánlja, hogy fordult rablási esetek miatt, melyek a részében is ismétlődtek, a párisi köz-szások, képviselők és szenátorok tartas-kezeletet az ügyben.

Felelős szerkesztő: Péter Gábor.

Eladó ház.
 Tértesi Sándor és elhalt neje öröklajdonát tevő, piacutcai 1648-ik mu ház szabadkézből, kedvező feltételek mellett eladó; venni szándékozők értekezést nyelhetnek.
 Sajó György ügyvédi irodájában, csapó-utca 9. sz.

Hirdetés.
 Van szerencsem a t. közön-éggel tudatni, mint ügyvédi irodámat piac-utca 1826. sz. (a nagy trafik mellett) megnyitottam.
 Dr. Ozory István.
 köz- és váltó ügyvéd.

Eladó ház.
 Piac-utczában (nagy-csapó elején) 356. sz. alatt, a főiskola, színház és piac között, egy jókarban levő ház, szabadkézből eladó.
 További értesítést a helyszínen nyelhetek. (38.)

BELENTÉS.
 A legzeleszerűbb ajándék
 Új **varrógép**
 részletfizetésre. — Mintán rakatörömben nemcsak eredeti amerikai Howe varrógép, hanem Weeber és Wilson, új Singer, Wilcox és Gibbs, Circulari Elastic és többféle más fajták is nagyválasztásban találhatók tisztelt tájálalom ezeket a t. közön-éggel figyelmébe, biztosítván a legszőkijárjást.
 Mély tisztelettel
Holvay Gyula.
 Egyháztér.

Biztos nyeresemények
 30 darab
 16.680 nyereseménnyel 1879. évi jutalmán.
3000, 30000 ft.
 9 MILLIÓ FORINT.
 Az összes nyereseményekre vonatkoznak.
 A napiárfolyam szerint
Comp
 a „vas-tuskóhoz”
 után pontosan teljesítünk, vagy (31.)
 örököségi könyvnyomdájában.

Debreczen, febr. 19.

(S. B.) A nap főeseménye a költségvetési vita, s abban gróf Szapáry Gyulának, a még ki nem fáradt pénzügyi kapacitásának beszéde.

A pénzügyminiszter beszélt! Vajon mit mondhatott? — Kétségkívül azt, hogy öt annyira megszállotta a szentlélek, miszerint legfőbb feladatának tartja Magyarország pénzügyi viszonyainak rendezését, sőt még megesküdni is kész volna, hogy már eddig is segített volna az ország szomorú helyzetén, de hiába, ami felsőbb talentumot igényel, azt nem képes halandó ember véghez vinni, mert hát az ezelőtti kormányok rossz gazdálkodása annyira megzavarta az egyensúlyt, hogy annak helyreállítása hosszabb időt igényel, — 8 pedig ez idő alatt szintén nem akar hátramaradni, s hasonlóképen nagyobb áldozatot igényel az ország lakossága részéről, azaz magyarán szólva, u j a d ó n e m e k e t a k a r b e h o z n i, s általában a bevételeket minden uton-módon fokozni akarja, különben nem lesz képes azt teljesíteni, a mit igért, — azaz hogy nem is igért, csak másokkal is könnyen megértetni vélt azáltal, hogy különös minőségű politikájának jellemzésétől odaszúrta a „szabadelvé” jelzőt.

Egyezőval úgy értelmeztük a pénzügyminiszter beszédét — kinek eddigi működéséből csak pár nevezetesebb momentum emelkedik ki, az tudniillik, hogy pár havi pénzügyministersége alatt éppen százegyedikszerte érkezett már Roth-schilddal, — mondjuk, azt vetjük ki a pénzügyminiszter legutóbbi beszédéből, hogy javulni fog a mi helyzetünk, de csak akkor, midőn a „h a” szócskát ötvönről nullra redukálhatjuk, amit ugyan nem Szapáry fog véghezvinni, s általában nem a Tisza-kormány teljesíthet, mert nekik pénzügyi politikájuk annyira sincs, mint a körömfekete.

De hát utóvégre is a szegény Szapárynak kell valamit mondani, mert hát ha nem mondana, akkor a bosnyáktömeg mire kiáltaná el az „ugy van”, „igaz” szócskákat?
 Előhozta ő excellentiaja azt is, hogy bizony nagyon szükséges a pénz, mert hát Bosznia is került valamibe; igaz, hogy az erre fordított költség, illetőleg kölcsön vett pénz után is h á r o m m i l i ó forintot kell fizetnünk évenként, csak k a m a t g y a n a n t, de hát ez nem valami sok, miután bebizonyított tény, hogy Magyarországon körülbelül 15 milliónyi lakosság szítja a levegőt, ha tehát ezek közt elosztatik a fenti összeg, oly csekélységgé olvad, hogy azt ugyan egy szegény néptantó igen szívesen venné havi fizetési javításul, de hát egy néptantó nem tesz annyira hasznót, mint egy bosnyák occupáció, s általában nem így egy néptantó eszéhez való az a magas politika, mely fogantaték Reichstadban, születtek Bécsben, s szálla alá poklokra, Boszniában.

Óriási a siker a mit a Tisza-kormány felmutathat a pénzügyi helyzet javulásának terén. Összeállhatnak Európának összes kormányai, magukkal hozhat-

Politikai hírek.
 — Különös hírről értesül Bécsből az „Egyszerűség.” E hír szerint a legfelsőbb kabinnetben elhatározottat (a román püspök beavatkozása folytán) a fejedelmi engedélyt megtagadani a magy. nyelv köteles oktatásáról szóló törvényjavaslat elterjesztéséről. Ezen elhatározás Tisza legutóbbi Bécsben létekor kijelentett megegyezésével történt.
 — A költségvetési vita megindult már a képviselőházban. Szólásra 35-en vannak feljegyzve. Pártunk királlobb tagjai csannak mindnyájan beszélni fognak. Helfy Ignác is feljegyezte magát.
 — A berlini szerződés tárgyalása kapcsán teendő határozati javaslat felett, a kormányárt holnapi értekezleten fog tanácskozni.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.
A FEKETE FÁTYOL.
 (Bos-Dickens londoni vázlatából.)
 (Folytatás.)
 — Én látom fájdalmát, asszonyom, mondá a sebész rövid szünet után, de beszéde oly elmentés, hogy azt kell vélnem, miként az egész dolog valószínűtlen. A beteg még ez éjjel meghal, s én őt ma nem látom, holott segélyem által még életét is fentarthatnám. Ön tudja, hogy holnap minden törekvésem hasztalan, és mégis azt kívánja, hogy én a beteget csak holnap látogassam meg. Ha oly kedves ön előtt a mint szavai és sajnálkozás mutatja, miért nem akarja ön, hogy kísérletet tegyünk élete fontársáka, mielőtt elném késünk?
 — Isten segits, mondá szakadosza a nő, erős sira-ra fakadva. Mikép remélhetem, hogy az idegenek elhisszik, a mit magam sem akarok hinni? Ön tehát nem akarja őt látni uram? csatlóla hozzá s gyorsan felugrott helyéből.
 — Én kérését meg nem tagadom, mondá a sebész, csak azt akarom mondani, hogy gondolja meg, mily borzasztó felelősség van

őnk rendezésének passzcsáját, én részemről állapotaink megítélésére — illetékesnek nem tartom.
 Az ellenség elleni idegrázó támadása pedig a farkas és bárány meséjét juttatja eszembe; mert bizonyon nem mi zavarjuk meg hitelünk eddig vigan csöngödesett csermelyét, a kik takarékossgot, a kik az államjövendelmeinek fenntartását, kik hadseregünknek a házában való felszerelését hirdetik, kik az önálló bank és váltóterületet követelik, kik az adósságnak adósságokra halmozását ellenesztik; hanem azok, kik a hitel csermelyét oly bőven merítették, hogy már most fenekének isszaját is felkavarják.
 Ezért jön hozzánk lentesbb állókhoz az egykor kristály tiszta csermely-vize zavarosan, de az önk zavartól, s nem is tisztul az meg, mig önk ott fenn a zavarosan halászhatnak. (Helyeslés a szélsőbalon.)
 Azian fehér lepelbe burkoló kisérteket idézett Máriássy ur elő; már keresték szemem Ordog Róbert ballet jelenetét, midőn a koporsókból kiemelkedő fehér lepedés kisérteket Torpiachore tetsző alakjává varázsolta az görög tüzfényel.
 Ha én t. képviselő ur beszédét megtesztéseni tudnám, s azt egy fehér lepelbe választói elébe állíthatnám, az bizonyon oly ki-futatott lenne, melytől választói idegrendellenes futamodnának szét, kiáltva: „ments meg uram minket.” (Élénk helyeslés a szélső balon és derülttség.)
 A t. képviselő ur felfogását oly bibliai ártalanság jellemzi és oly keresztényi erény, melyért a bibliaiban a mennyeknek országa ígértetik, el is nyeri azt, mert megérdemli, hanem nem óhajtom, hogy saját gazdaságában alkalmazza azon elveket, melyeket állampá-dászatunkban helyezel, mert akkor hamar el-jutna oda, hova államunkat a fuzió kisértelei ragadják, a kikerülhetetlen tönkhoz.” (Helyes-lés a szélső balon.)

Debreczen, február 19.
 Tudva van az az egész világ előtt, hogy Oroszországnak egyedüli célja a hódítás, és hogy legutóbbi háborúját is Törökországgal nem azért kezdte, hogy „keresztényei” felszabadítsa, hanem azért, hogy Törökországot legigazán, megtegye az első legfontosabb lépést Osztrák-Magyarország elfoglalására.
 A mi államférfiaink azonban vagy nem látták, illetőleg nem látják, vagy nem is akarják látni Oroszország céljait, — elég az hozzá, hogy még segédkezet is nyújtottak neki a munkához.
 Egyes muszkalapok időnként felszokták emlegetni, hogy Oroszország mit fog cselekedni a jövőben; és a lapok esen nyilatkozatai fontos jelleggel bírnak, mivel szerkesztői nem maguk fejtől írják bele a diplomáciai titkokat, hanem bizonyos felsőbb sugalmazás folytán.
 Legutóbb a Petersburgkija Vjedomosti elmelkedik Muszkaország helyzete és a jövőben kövendő politikája felett.
 Többek közt a következőket írja:
 „A béke Muszkaország nézve a jelen perczben nélkülözhetlen. Nem voltunk képesek a háborút folytatni, és azért kötöttünk béket. Haza térünk.
 Ha a helyzet ezáltal nem változott, csak elnapoltattok.
 Mihelyt csapataink elhagyják a Balkán tartományokat, az osztrák okl-azonnal éreztetni fogja magát a szlávok felett. A háboru Osztráival elkerülhetlen, előbb utóbb mégis meg kell azzal mérkőznie.
 És bizonyosan legyőzendjük, csak nálunk rendeztesseken az ügyek oly formán, hogy azok a muszka nemzet kívánásainak megfeleljenek.”

A pestis ügyéhez.
 Orosz részről folytatják a való helyeszt szépítését. A D. Zig. közlése szerint a bécsi orosz nagykövetségnek egy sürgönye alapján megnyugtató közléseket tett külügyi kormányunk vezetője előtt. Közlése szerint febr. 1-től 15-ig az egész vesztgár-területen belül csak 18 megbetegedés fordult elő, ugy hogy tulajdonképi pestis járványról alig lehet

többi között, hogy voltak kik halálukat előre sejték és megjósolták s az ép azon órában, sőt perczben érte őket a mint azt megjósolták. E jelen esetet ehhez hasonlónak vélté, de végre is arra jött, hogy az eddig hallott ilyes esetek, csak egyes személyek saját életére vonatkoztak. A látogató nő azonban harmadik személyt — egy embert — emlitett, mire nézve ismét bihetetlen, hogy őt ábránd vagy képe-lődés vitte volna arra, mikép oly törhetlen bizonyosságjal beszéljen annak haláláról. Sok egyebet gondolt, de a rejtély nyomába nem tudott jónni. Végre nem volt egyéb hátra, minthogy azon gondolatra jöjjön, miként a nő őrlt s miután a talányt más módon megfőrteni nem tudta, abban állapodott meg. Egész éjjel mindig arról álmodozott, mert a fekete fátyol folytonosan szeme előtt lebegett.
 Walvorn, hová a nő a sebzést megmorá, nem mesze fekszik a fővárostól; nyomorult kis helység, utózi rendetlenek és piszkosok, történetünk korában legnagyobb részt alig volt külön, mint valami elhagyott pusztaság, melyben igen keves jellemű lakosság lakott, oly emberek, kik szegénységükön fogja jobb vidéken lakást bérelni képtelenek valának.
 A miat a sebzés a helységben keresztülment, nem igen öröndetes látvány tűnt szembe.
 Utját egy a fűtől félreeső porványos

előre látható, hogy az úgy nagy vitákra ad majd okot. Tisza miniszterelnöknek a klub tegnapi értekezletén tett nyilatkozataiból az látszott, hogy a miniszterelnök a szerződést „tudomásul” akarja vétetni a törvényhozás által, vagyis azon álláspontot védi, melyet a reichsrathban Unger miniszter védett; de melyet a reichsrath, mely „helybenhagyta” a szerződést, visszautasított. Most Tisza a reichsrath által visszatartott álláspontot a magyar országgyűlésnek akarja elfogadtatni.

Az osztrák-török conventió ügye — isten tudja hányadszor — megint felszínre jutott. Konstantinápolyból írják, hogy Zichy gróf értekezletek tart a török kormányal a noribazári kerület occupálás tárgyában. A kormányárt lapok óriási sajt csapnak eszel jelenleg, sőt még azt írják, hogy a tárgyalások újól megkezdése egyenesen a szultán meghagyása folytán történt. Ezzel szemben azonban egy, nem megrendelt forrásból eredő távirat a következőket mondja: Mindazon hírek, hogy a szultán a Nowi-Basárta vonatkozó egyezmény megbeszélése végett magához hivatta volna az osztrák-magyar nagykövetet, vagy felhatalmazta volna a portát a tárgyalások befejezésére, a levegőből kapott cázáratos valótlanságok.

BUDAPESTI HIREK. Hladon Sándort, a rablógylkóst, a budapesti kir. törvényszék huzs évi bírónak ítélte. Vádolt felebbezzett. **A végzetes öllő.** A budapesti fenitőtörvény-szék 4 heti fogságra ítélte Schmidt J.-né asszonyt, ki férjét meggyilkolta. Az asszony állítása szerint az egész eset csupa véletlenségből történt. Férje megverte. Ez 12 évi házasságuk alatt egyetlen egyszer sem történt, s ez neki ropantul fájt és elkeserítette. Felkapta a legelső esküt, mely kezébe akadt — egy öllőt — és férjére dobta. Ez férjének hasába furdott, a sebből hashártyagyulladás fejlődött ki, s a férj két nap alatt meghalt. **Furca félreértés.** Egy szabaleány tegnap este 9 órakor a magyar-utczában járt és ott kedvet velté egy más léánnyal sétálni látni. Szerelméletől kinosztatra az idegen nőre rohan, annak fejériszt lépté s azt össze-vissza pofozta. Csak aután vette nem csekély rémtelére észre, hogy a nőt kísérő férfi nem az ő kedvese, hanem egy idegen, kit ő nem is ismer. A szabaleány a rendőrséghez kísértette.

Ki rontja az ország hitelét?
 Máriássy Sándor kormánypárti képviselő, különben semmit mondó beszédében azt állította, hogy az ellenzék által emlegetett pénzügyi bukás megrontja hitelünket.
 Ezzel szemben Orbán Balazs a képviselőház tegnapi ülésén a következőket mondá: A kormány szemfényvesztő költségvetést terjeszt elő; azt hiszi, minden haszját szerző képviselő visszatár annak megszavazásától, mert ezáltal ő is büntetésre lesz a haza elleni vétkes merénylőnek. Attérve Máriássy beszéde, ki azt mondá, hogy a politikai erköltselenség s pénzügyi bukás minduntalan való emlegetése megrontja hitelünket, eltéríti tőlünk a külföld bizalmát, közgazdasátnak fejlődését megakasztja stb; beszélt ezután idegrenditéről, a boszniai occupációtól politikai eszélység parancsolta eljárásnak nevezte, a pestis és kisérteket a kormány igazolására sorompóba léptette; végre pedig minden állam tudomány és mentő gondolat a európai hitelen összpontoni s azzal vigasztalata magát, hogy a külföldi hitelképességünk nem az ellenzék szónokok beszédei után ittek meg.
 El kell ismernem, — így folytatja szóló — hogy a t. képviselő ur beszéde idegrenditő hatást idézett elő, a mennyiben a mosolygási szerveknek is vannak idegek; de megengedjen a t. képviselő ur, hogy magyar államférfiat, a ki a boszniai foglalatást dícsóti, a ki az európai hitel kifogyhatlanságában keresi pénzügye-

gypnek vezé; rendelten utczák és dűledező házak körét balad, majd holmi fagyókér. — majd ismét pocéta, vagy a sok esőzés által erőt patakosa akadt utjába; imitt-amott roz-szul bővényezett karten, rongyos háztetőfőkn akadtak meg szemei. Csak olykor-olykor lehetett néhány rongyos lakost láthatni; majd ismét egy piszkos nő, ki épen vizet öntött ki, vagy pocolyában játszó gyermeket, ki szélső-fadarabokat hordogatott befelé.
 Miután beszélnék sáron vizen keresztül-vaazkolódott, sok kérdőzökös után végre rá-akadt a kijelölt háza.
 Alacsony, emeletes házikó volt ez, a leg-rozsbabb közül való, milyeneket csak utjában láthatott. Földszint az ablaktáblák valának, föl-lül pedig óska sárga függöny lögött azok előtt. — A háza egy szük utcának sarkán állott.
 Még a legbátrabb olvasó sem nevetet, midőn azt mondjuk, hogy barátunk kissé sze-pegett, és nem mert azonnal kopogtatni, hol az ajtóhoz ment, hol ismét hátralépett és néhány lépést tett föl s alá tájékozás végett. Végre elhatározá magát — kopogott.
 Azonnal lassu susogás hallatszék, mintha valaki a hátoronca végn egy a léposózetten álló személylyel lassan és titkon beszélgetne; nehéz léptek közeledtek s az ajtó nagy csen-

desen egy magas, fekete haju, halottsápadt, visszautasító alak nyitá meg.
 — Tessék beüli kerülni uram! mondá az halkan.
 A sebész belépett, azon ember pedig, ki az ajtó kinyitá, gyorsan és gondosan csukta be ezt ismét, és egy kicsiny sötét szoba felé vezetete őt.
 — Elég jókor jövék még? mondá a sebész nagy gondal.
 — Elég korán, volt a felelet.
 Az orvos kissé tündött.
 — Tessék csak beüli kerülni uram! mon-dá a vezető, kinek s sebész elgotagsága szembe tünt. — Tessék uram csak befelé.
 Orvosunk bement a szobába, és egyedül maradt.
 Ez kicsiny hideg szobácska volt, két rossz székek és egy még óskább asztallal boroz-ta. A kandallóban szerény tűzecke égett, — mely csak arra szolgált, hogy a levegőt kissé megszárítsa, — miután a nedvesség láthatólag ereszkedett a falakon lefelé.
 Az ablakon keresztül, melynek keretei s táblái teregettek és foltosítottak valának, egy rizzel megtelt kertecské volt látható. Az egész házában, és azonkívül is, legkisebb nesz sem hallatszék.
 (Végső kör.)

ink rendezésének passzcsáját, én részemről állapotaink megítélésére — illetékesnek nem tartom.
 Az ellenség elleni idegrázó támadása pedig a farkas és bárány meséjét juttatja eszembe; mert bizonyon nem mi zavarjuk meg hitelünk eddig vigan csöngödesett csermelyét, a kik takarékossgot, a kik az államjövendelmeinek fenntartását, kik hadseregünknek a házában való felszerelését hirdetik, kik az önálló bank és váltóterületet követelik, kik az adósságnak adósságokra halmozását ellenesztik; hanem azok, kik a hitel csermelyét oly bőven merítették, hogy már most fenekének isszaját is felkavarják.
 Ezért jön hozzánk lentesbb állókhoz az egykor kristály tiszta csermely-vize zavarosan, de az önk zavartól, s nem is tisztul az meg, mig önk ott fenn a zavarosan halászhatnak. (Helyeslés a szélsőbalon.)
 Azian fehér lepelbe burkoló kisérteket idézett Máriássy ur elő; már keresték szemem Ordog Róbert ballet jelenetét, midőn a koporsókból kiemelkedő fehér lepedés kisérteket Torpiachore tetsző alakjává varázsolta az görög tüzfényel.
 Ha én t. képviselő ur beszédét megtesztéseni tudnám, s azt egy fehér lepelbe választói elébe állíthatnám, az bizonyon oly ki-futatott lenne, melytől választói idegrendellenes futamodnának szét, kiáltva: „ments meg uram minket.” (Élénk helyeslés a szélső balon és derülttség.)
 A t. képviselő ur felfogását oly bibliai ártalanság jellemzi és oly keresztényi erény, melyért a bibliaiban a mennyeknek országa ígértetik, el is nyeri azt, mert megérdemli, hanem nem óhajtom, hogy saját gazdaságában alkalmazza azon elveket, melyeket állampá-dászatunkban helyezel, mert akkor hamar el-jutna oda, hova államunkat a fuzió kisértelei ragadják, a kikerülhetetlen tönkhoz.” (Helyes-lés a szélső balon.)

A békekötés után.
 Debreczen, febr. 19.
 Még jóformán alá sem iratott az orosz-török békeszerződés, már Csernajeff, a muszka-pénesen szüetet; látító, ismét hallami kezd má-gárol.
 Szerbiába utazott. Jelenleg Belgrádban van. A szerbek Csernajeff ott időzéséről azt állítják, hogy ez bizonyos vasuti állalalok eszél-jából történik.
 Annak azonban, hogy Csernajeff Belgrádba utazott, — egészen más jelentése van. Csernajeff azért küldetett oda, hogy Kelet-Raméidában újra szítsa a felkelést és ő ezel kivitelére tetemes összeget kapott a moszkvai szláv bizottságtól.
 Hogy ezen jelentés az egyedül helyes, ezt több tény bizonyítja, jelesül az, hogy 50 szerb tiszt legközelebb lekötött, kik Csernajeff Kelet-R-um él i á b a f o g n a k m e n n i. Azonkívül kiltatásban van több muszka önkénytelen megérkezése Bulgáriába.
 Szóval, Muszkaország, Törökország ellen áskálódik, dacára a kötött békeknek.

Törvényeszi csarnok.
 Debreczen, 1879. febr. 18.

1.) Kovács Bálint h.-vámospécsi lakos szabadságos katoná negyedmagával múlt évi decz. 18-án vadászati engedély nélkül róka s radliha vadásatra menvén, midőn regyes srtel-töltött idegfyerget egy ludosporra rást-tette volna, egész töltésével ifj. Deak Sándort fejben a tarkón felül úgy talalta, hogy az ennek következtében még azon napon elhunyt.
 A kir. törvényszék: életbiztonság elleni vétségben büntösek találván, őt ért az ítélet

desen egy magas, fekete haju, halottsápadt, visszautasító alak nyitá meg.
 — Tessék beüli kerülni uram! mondá az halkan.
 A sebész belépett, azon ember pedig, ki az ajtó kinyitá, gyorsan és gondosan csukta be ezt ismét, és egy kicsiny sötét szoba felé vezetete őt.
 — Elég jókor jövék még? mondá a sebész nagy gondal.
 — Elég korán, volt a felelet.
 Az orvos kissé tündött.
 — Tessék csak beüli kerülni uram! mon-dá a vezető, kinek s sebész elgotagsága szembe tünt. — Tessék uram csak befelé.
 Orvosunk bement a szobába, és egyedül maradt.
 Ez kicsiny hideg szobácska volt, két rossz székek és egy még óskább asztallal boroz-ta. A kandallóban szerény tűzecke égett, — mely csak arra szolgált, hogy a levegőt kissé megszárítsa, — miután a nedvesség láthatólag ereszkedett a falakon lefelé.
 Az ablakon keresztül, melynek keretei s táblái teregettek és foltosítottak valának, egy rizzel megtelt kertecské volt látható. Az egész házában, és azonkívül is, legkisebb nesz sem hallatszék.
 (Végső kör.)

1.) Kovács Bálint h.-vámospécsi lakos szabadságos katoná negyedmagával múlt évi decz. 18-án vadászati engedély nélkül róka s radliha vadásatra menvén, midőn regyes srtel-töltött idegfyerget egy ludosporra rást-tette volna, egész töltésével ifj. Deak Sándort fejben a tarkón felül úgy talalta, hogy az ennek következtében még azon napon elhunyt.
 A kir. törvényszék: életbiztonság elleni vétségben büntösek találván, őt ért az ítélet

desen egy magas, fekete haju, halottsápadt, visszautasító alak nyitá meg.
 — Tessék beüli kerülni uram! mondá az halkan.
 A sebész belépett, azon ember pedig, ki az ajtó kinyitá, gyorsan és gondosan csukta be ezt ismét, és egy kicsiny sötét szoba felé vezetete őt.
 — Elég jókor jövék még? mondá a sebész nagy gondal.
 — Elég korán, volt a felelet.
 Az orvos kissé tündött.
 — Tessék csak beüli kerülni uram! mon-dá a vezető, kinek s sebész elgotagsága szembe tünt. — Tessék uram csak befelé.
 Orvosunk bement a szobába, és egyedül maradt.
 Ez kicsiny hideg szobácska volt, két rossz székek és egy még óskább asztallal boroz-ta. A kandallóban szerény tűzecke égett, — mely csak arra szolgált, hogy a levegőt kissé megszárítsa, — miután a nedvesség láthatólag ereszkedett a falakon lefelé.
 Az ablakon keresztül, melynek keretei s táblái teregettek és foltosítottak valának, egy rizzel megtelt kertecské volt látható. Az egész házában, és azonkívül is, legkisebb nesz sem hallatszék.
 (Végső kör.)

desen egy magas, fekete haju, halottsápadt, visszautasító alak nyitá meg.
 — Tessék beüli kerülni uram! mondá az halkan.
 A sebész belépett, azon ember pedig, ki az ajtó kinyitá, gyorsan és gondosan csukta be ezt ismét, és egy kicsiny sötét szoba felé vezetete őt.
 — Elég jókor jövék még? mondá a sebész nagy gondal.
 — Elég korán, volt a felelet.
 Az orvos kissé tündött.
 — Tessék csak beüli kerülni uram! mon-dá a vezető, kinek s sebész elgotagsága szembe tünt. — Tessék uram csak befelé.
 Orvosunk bement a szobába, és egyedül maradt.
 Ez kicsiny hideg szobácska volt, két rossz székek és egy még óskább asztallal boroz-ta. A kandallóban szerény tűzecke égett, — mely csak arra szolgált, hogy a levegőt kissé megszárítsa, — miután a nedvesség láthatólag ereszkedett a falakon lefelé.
 Az ablakon keresztül, melynek keretei s táblái teregettek és foltosítottak valának, egy rizzel megtelt kertecské volt látható. Az egész házában, és azonkívül is, legkisebb nesz sem hallatszék.
 (Végső kör.)

desen egy magas, fekete haju, halottsápadt, visszautasító alak nyitá meg.
 — Tessék beüli kerülni uram! mondá az halkan.
 A sebész belépett, azon ember pedig, ki az ajtó kinyitá, gyorsan és gondosan csukta be ezt ismét, és egy kicsiny sötét szoba felé vezetete őt.
 — Elég jókor jövék még? mondá a sebész nagy gondal.
 — Elég korán, volt a felelet.
 Az orvos kissé tündött.
 — Tessék csak beüli kerülni uram! mon-dá a vezető, kinek s sebész elgotagsága szembe tünt. — Tessék uram csak befelé.
 Orvosunk bement a szobába, és egyedül maradt.
 Ez kicsiny hideg szobácska volt, két rossz székek és egy még óskább asztallal boroz-ta. A kandallóban szerény tűzecke égett, — mely csak arra szolgált, hogy a levegőt kissé megszárítsa, — miután a nedvesség láthatólag ereszkedett a falakon lefelé.
 Az ablakon keresztül, melynek keretei s táblái teregettek és foltosítottak valának, egy rizzel megtelt kertecské volt látható. Az egész házában, és azonkívül is, legkisebb nesz sem hallatszék.
 (Végső kör.)

desen egy magas, fekete haju, halottsápadt, visszautasító alak nyitá meg.
 — Tessék beüli kerülni uram! mondá az halkan.
 A sebész belépett, azon ember pedig, ki az ajtó kinyitá, gyorsan és gondosan csukta be ezt ismét, és egy kicsiny sötét szoba felé vezetete őt.
 — Elég jókor jövék még? mondá a sebész nagy gondal.
 — Elég korán, volt a felelet.
 Az orvos kissé tündött.
 — Tessék csak beüli kerülni uram! mon-dá a vezető, kinek s sebész elgotagsága szembe tünt. — Tessék uram csak befelé.
 Orvosunk bement a szobába, és egyedül maradt.
 Ez kicsiny hideg szobácska volt, két rossz székek és egy még óskább asztallal boroz-ta. A kandallóban szerény tűzecke égett, — mely csak arra szolgált, hogy a levegőt kissé megszárítsa, — miután a nedvesség láthatólag ereszkedett a falakon lefelé.
 Az ablakon keresztül, melynek keretei s táblái teregettek és foltosítottak valának, egy rizzel megtelt kertecské volt látható. Az egész házában, és azonkívül is, legkisebb nesz sem hallatszék.
 (Végső kör.)

